

Faglærte og ufaglærte arbejdere, chauffører, lærlinge m. v. er såvel i by som på land stærkere repræsenteret i medlemsbestanden end svarende til gruppens almindelige vægt i erhvervsfordelingen indenfor det pågældende område, og dette gælder særligt for byerne, hvor gruppen omfatter ca. 50 % af medlemmerne. Da landdistrikterne imidlertid vejer så tungt til i brugsforeningernes geografiske fordeling, bliver det samlede resultat alligevel, at gruppens andel i medlemsbestanden som nævnt ovenfor ikke helt svarer til dens størrelse i landets erhvervsfordeling.

Bortset fra ovennævnte særlige forhold for landbrugets arbejdskraft er handels- og kontorphersonale, tekniske funktionærer m. v. den relativt svagest repræsenterede gruppe blandt brugsforeningernes medlemmer, og dette gælder både for land og by. Derimod er grupperne håndværksmestre, direktører og fabrikanter samt næringsdrivende iøvrigt repræsenteret blandt medlemmerne med en andel, der er lidt større end gruppens erhvervsmæssige vægt. Det må dog erindres, at det er ret inhomogene grupper, der her er slået sammen, og iøvrigt er gruppernes repræsentation blandt medlemmerne forholdsvis stærkest i landdistrikterne og provinsbyerne.

Med hensyn til diverse og uoplyste erhverv skal det bemærkes, at denne gruppes forholdsvis store andel i brugsforeningernes medlemsbestand for en del skyldes, at den omfatter betegnelsen »husmoder«, der særligt i provinsbyerne og i hovedstaden figurerer jævnlige på foreningernes kartoteker, (i hovedstaden udgør denne gruppe således 16,6 % af samtlige medlemmer), skønt de pågældende i de fleste tilfælde burde henføres til de øvrige erhvervsgrupper. Dette forhold må naturligvis også tages i betragtning ved bedømmelse af de øvrige erhvervs relative andel i medlemsbestanden i forhold til gruppernes størrelse efter skattestatistikken.

Den geografiske opdeling af materialét viser iøvrigt, at foreningernes medlemsbestand i landdistrikterne og stationsbyerne er mere uensartet sammensat end i provinsbyerne og specielt i hovedstaden, hvor den i højere grad er koncentreret på enkelte store grupper som arbejdere og funktionærer. Dette hænger dog stærkt sammen med, at landdistrikterne og stationsbyerne erhvervsmæssigt er mere inhomogene områder end de store byer og hovedstaden.

Som et kuriosum skal citeres følgende referat af en af F. D. B. foretaget statistisk undersøgelse i 1910, optaget i F. D. B.'s årbog for 1910:

»— Det meddeles endvidere, at af samtlige medlemmer var 36.291 eller 32 % gårdmænd, 46.182 eller 41 % husmænd og 30.612 eller 27 % arbejdere og lige-stillede — —«. Der er således sket en bemærkelsesværdig ændring i medlemsbestandens sammensætning, idet de selvstændige landbrugere nu udgør knap 30 %, ifl. tab. 3, mod 73 % i 1910 ifl. denne oplysning. *Jørgen Pedersen.*

NATIONALØKONOMISK FORENINGS EKSTRAORDINÆRE GENERAL-FORSAMLING.

Den 31. jan. 1950 afholdtes ekstraordinær generalforsamling i anledning af, at foreningens økonomi nødvendiggjorde en forhøjelse af medlemskontingent og abonnementsafgift, jfr. tidsskriftets årgang 1949, side 384. Efter forslag fra bestyrelsen vedtoges det at forhøje kontingentet fra 10 kr. til 15 kr. og abonnementsprisen fra 8 til 10 kr. pr. årgang for medlemmer og fra 12 til 15 kr. for ikke-medlemmer, alt pr. år og med virkning fra 1. jan. 1950. Løssalgsprisen forhøjes fra 3 til 4 kr. pr. hæfte.